

Λανθασμένη αυτοεκτίμηση

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Προσέχετε τον εαυτό σας. Η πρόδος στην πνευματική ζωή διακρίνεται με την ολοένα και περισσότερη συναίσθησι της μηδαμινότητός μας. Ενώ όσο αυξάνει η εκτίμησις του εαυτού μας σε κάτι, τόσο βαδίζουμε στην καταστροφή. Ο εχθρός θα το εκμεταλλευθή αυτό. Θα πλησιάση και θα επιχειρήση να πετάξη κανένα πετραδάκι στον δρόμο μας για να σκοντάψουμε.

Μια ψυχή που δίνει στον εαυτό της αξία, μοιάζει με τον κόρακα του Αισώπου που ακούγοντας τις κολακειές της αλεπούς για την «ωραία» του φωνή, άνοιξε το στόμα και του έπεσε το τυρί...».

«Πόσο χρήσιμο θα 'ταν να βρισκόταν κάποιος να σας κατηγορή. Να χαίρεσθε, αν

ποτέ συμβή αυτό. Είναι πολύ επικίνδυνο να σας επαινούν όλοι και κανείς να μην σας λείπει την αλήθεια. Είναι νομίζετε δύσκολο να πλανηθεί ή να σκοντάψει κανείς; Απέχετε πολύ από το να θεωρήτε τον εαυτό σας άγιο και άξιο να συμβουλευτεί τους άλλους;».

«Στο Κίεβο ασκήτευε κάποτε κάποιος με πολλή νηστεία και μόνωσι. Τον πολέμησε όμως ο εγωισμός και άλλα πάθη. Πήγε λοιπόν και εξωμολογήθηκε τους λογισμούς του στον μακαριστό στάρετς Παρθένιο. Εκείνος του έδωσε χρήματα και τον έστειλε στην αγορά λέγοντας: «Αγόρασε κρέας και φάγε το μπροστά στους άλλους». Ο ασκητής ακολούθησε την συμβουλή του στάρετς και όλοι οι πειρασμοί του φύγανε. Να πώς οι Πατέρες πολεμούσαν την υπερηφάνεια.

Συχνά να ελέγχετε και σεις τον εαυτό σας στο σημείο αυτό. Γιατί δεν είναι μικρή συμφορά... Λένε ότι η υπερηφάνεια είναι κλέφτης που βρίσκεται μέσα στο σπίτι. Έρχεται συχνά σε συνεννόηση με τους εξωτερικούς κλέφτες, τους ανοίγει πόρτες και παράθυρα, κι εκείνοι μπαίνουν και αρπάζουν κάθε θησαυρό».

«Αγωνισθήτε, ενώ συναναστρέφεσθε με άλλους και φροντίζετε για τις βιοτικές υποθέσεις, συγχρόνως να σκέπτεσθε τον Θεό και να έχετε την συναίσθησι ότι βρίσκεται κοντά σας και σας κατευθύνει σύμφωνα με το άγιό Του θέλημα. Έτσι δεν θα διασπάσθε στην εσωτερική σας εργασία. Η διάσπασι είναι η πρώτη επιτυχία του διαβόλου.

Η δεύτερη επιτυχία του είναι η προσκόλλησις της καρδιάς σε κάτι το γήινο και η αιχμαλωσία των αισθημάτων και των σκέψεων σ' αυτό. Αυτή είναι χειρότερη επιτυχία του εχθρού.

Προσπαθήστε ν' αποδεσμεύεσθε από κάθε αιχμαλωσία της καρδιάς και από κάθε διάσπασι της εσωτερικής σας εργασίας. Ο τρόπος είναι ένας: Να μην απομακρύνεται η προσοχή από τον Κύριο και την συναίσθησι της παρουσίας Του.

Οι υπερβολές δεν οδηγούν ποτέ σε καλό. Το πρώτο βήμα για την υπερηφάνεια είναι η κενοδοξία, η πεποίθησις δηλαδή ότι είμαι κάτι. Το δεύτερο είναι η οίησις, η συναίσθησις δηλαδή του ότι όχι απλώς είμαι κάτι, αλλά κάτι σπουδαίο ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Από την κενοδοξία και την οίησι γεννιέται πλήθος υπερήφανων λογισμών, βδελυκτών στον Θεό. Η αυτογνωσία και η βίωσι της μηδαμινότητός μας μπορεί εδώ να βοηθήσει. Συχνά ας φέρνουμε στην μνήμη μας σφάλματα του παρελθόντος και ας κατακρίνουμε τον εαυτό μας γι' αυτά».

«Τιμιώτατε πρωτοπρεσβύτερε. Σας ευχαριστώ πολύ για την πολύτιμη διδασκαλία σας. Απλή και βαθειά, σύντομη και ολοκληρωμένη, μεστή και απέρριτη. Ας ευλογήση ο Κύριος τους ποιμαντικούς σας κόπους σ' όλο το πλάτος τους. Σας

δόθηκε η χάρις όχι μόνο να διδάσκετε, αλλά και να πράττετε. Ας σας ενισχύη ο Κύριος να υπηρετήτε καρποφόρα τους αδελφούς χριστιανούς.

Εσείς βρίσκεσθε δε δράσι. Για μένα ήλθε ο καιρός να παραδώσω τα όπλα. Εσείς είσθε ο ποιμένας ο καλός, εγώ ο αρχιποιμένας ο άχρηστος. Για τις αμαρτίες μου αδυνάτισα σωματικά και ακόμη περισσότερο πνευματικά. Πίσω μου τίποτε καλό δεν φαίνεται, μπροστά μου τίποτε αξιόλογο δεν ελπίζεται. Μένει μόνο: «Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Είθε να ευδοκήση ο Κύριος, έστω κι αυτή η κραυγή να βγαίνει μέσ' απ' την καρδιά».

«Να καλλιεργήτε μέσα σας τον φόβο του Θεού και την ευλάβεια ενώπιον του απερίγραπτου μεγαλείου Του. Να έχετε καρδιά συντετριμμένη και τεταπεινωμένη . Να θεωρήτε όλους ανώτερούς σας. Ν' αγαπάτε την σιωπή, την μόνωσι, την συνομιλία με τον Κύριο, που θα γίνη χειραγωγός και διδάσκαλός σας.

Τα άγια δάκρυα αποτελούν εκδήλωση θείου ελέους και ασφάλεια στην πνευματική ξηρασία και στην σκλήρυνσι των αισθημάτων. Μην τα περιφρονήτε και μην τα διώχνετε.

Τα αμαρτωλά δάκρυα προκαλούν οίησι, αγαπούν την επίδειξι και παρέρχονται σύντομα.

Όταν σας πλησιάζη η υπερηφάνεια διώξτε την και τοποθετήστε στην θέσι της το ταπεινό φρόνημα και την συντριβή».

«Δεν υπάρχει λόγος να επαναλαμβάνω ότι το απόρθητο φρούριό μας είναι η ταπείνωσις. Δύσκολα την αποκτά κανείς. Μπορεί να θεωρή ταπεινό τον εαυτό του και να μην έχη ίχνος απ' αυτή. Ο σωστότερος ή ο μοναδικός δρόμος για την ταπείνωσι είναι η υπακοή και η απάρνησις του ιδίου θελήματος. Χωρίς αυτά είναι δυνατόν ν' αναπτύξη κανείς εσωτερικά εωσφορικό εγωισμό, παρά την εξωτερική ταπεινή συμπεριφορά και τις ταπεινολογίες.

Σταθήτε λοιπόν και αναρωτηθήτε, αν έχετε υποκοή και απάρνησι του ιδίου θελήματος».

«Αγωνισθήτε ν' αποκτήσετε ταπείνωσι. Η ταπείνωσις είναι ευωδία Χριστού και ένδυμα Χριστού. Για χάρι της όλα θα τα συγχωρήση ο Θεός. Δεν θα εξετάση τις ελλείψεις που είχε ο αγώνας μας. Ενώ χωρίς ταπείνωσι καμιά άσκησι δεν μπορεί να μας βοηθήση.

Με το ταπεινό φρόνημα μπορεί ο άνθρωπος να σωθή. Χωρίς όμως αυτό το εισητήριο δεν θα του επιτρέψουν να μπη στον παράδεισο που είναι γεμάτος από

ταπεινούς».

«Η ταπείνωση πρέπει ν' αποτελή το φόντο της ζωής σας, όπως και του καθενός που ζη ειλικρινά την εν Χριστώ ζωή».

«Αγωνισθήτε στον εαυτό σας με όλες σας τις δυνάμεις και ο Θεός θα σας βοηθήσει. Έχετε σαν σκοπό ν' αποκτήσετε «πνεύμα συντετριμμένον», «καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην» (Ψαλμ. 50, 19) . Όταν υπάρχουν αυτά, σημαίνει ότι βρίσκεσθε σε καλή κατάσταση. Τότε έχετε την σκέπη και την βοήθεια του Θεού. Τότε η προσήλωση στον Θεό είναι σταθερή και η ενθύμησις Του αδιάλειπτη».

«Προσπαθήστε να παλέψετε με το ευέξαπτο του χαρακτήρος σας. Το πάθος αυτό εκδηλώνεται όταν κάποιος ενεργήση αντίθετα με την δική σας θέλησι, επιθυμία ή εντολή. Όσο όμως ζη μέσα σας η υπερηφάνεια τίποτε δεν θα κατορθώσετε. Αυτή όλα τα κυβερνά. Αν μπορήτε πετάξτε την πέρα από την εξώπορτα του σπιτιού σας και απαγορέψτε της να ξαναπαρουσιασθή.

Να σκέπτεσθε την πανταχού παρουσία του Θεού , καθώς και την ώρα του θανάτου. Η μνήμη του Θεού και του θανάτου είναι οι καλύτεροι διδάσκαλοι για την θεραπεία των παθών».

«Είθε να σας διατηρήση ο Κύριος το χάρισμα των δακρύων για πάντα. Αυτά μαλακώνουν την καρδιά και χαρίζουν την κατάνυξι . Πρέπει όμως να τα κρύβετε. Διότι η υπερηφάνεια ολόγυρά τους περιφέρεται , όπως ο σκύλος γύρω από την τροφή».

Από το βιβλίο : « Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου
ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ»

agioritikovima